

sad i Enhedslistens ledelse det pågældende tidspunkt.

Jeg mener, at det naturvidenskabelige skal være en del af det almendannende i grundforløbet, men jeg mener, at man har strakt det for vidt. Det var også mit udgangspunkt i forhandlingerne, og som jeg har sagt tidligere i dag, mener jeg, at det, man er endt på, er bedre end det, man startede med. Men jeg ville have lavet en anden model, hvis jeg selv havde haft 90 mandater.

Kl. 11.30

Til spørgsmålet om, hvorvidt det her er bedre eller dårligere, så ved vi, at det her består af en masse forskellige elementer. Jeg mener, at der er meget store klumper i den her gymnasireform, som ikke bare er bedre, men er væsentligt bedre end det gymnasium, vi har i dag.

Jeg mener, det er godt, at man lægger øget vægt på tværfaglighed. Jeg mener, det er godt, at samfundsfag er blevet gjort obligatorisk. Jeg mener, det er godt, at man går ind og har et grundforløb og studieretninger. Jeg mener, det er fint, at man går ind og sammentænker de fire gymnasiale uddannelser.

Men – det er så der, vi får problemerne – jeg mener, at det er hovedløst at ændre faget geografi, så der ikke længere er en tværfaglighed mellem natur- og kulturgeografi. Jeg mener, det er hovedløst at fjerne det ene af de kreative fag. Jeg mener, at man er gået for langt på naturvidenskabens område, hvilket jeg nævnte.

Sidst, men ikke mindst har man altså indført et begreb, nemlig begrebet uddannelsestid, uden at sikre sig, at det ikke er en ladeport på størrelse med indgangen til Sankt Peterskirken for nedskæring i amterne. Det mener jeg er reformens akilleshæl, og jeg mener sådan set, at man burde have taget ansvar for, at de ressourcer, der skal til for at gennemføre reformen, faktisk også er til stede. Det er de jo ikke, hvis der bare bliver nedskæringer i amterne.

(Kort bemærkning).

Christian Lund Jepsen (V):

Nu er indgangen til Sankt Peterskirken jo ganske smuk, så det kunne vel ikke være så galt, men nå!

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil brugte første halvdel af sin tale på at tale om værdikampen og om regeringen og Venstres og De Konservatives ønske om at markedsføre og forbrugergøre undervisningssystemet.

Jeg opfattede det mest som en gang skygeboksning, for jeg må spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hvorfor hun sad med ved forhandlingerne til det sidste, hvis det var det, vi ville. Var det ikke bare atter en ideologisk kamp, som ikke har sammenhæng med virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går også ud fra, at vi er enige om, at det havde været godt, om ønsket om at lægge et loft, som Enhedslisten havde, og som jeg delte og deler, kunne være blevet indfriet. Men det eksisterer heller ikke i dag. Der er ikke et loft over klassekvotienterne i dag. Det vil sige, at der ingen ændring er på det punkt.

Er vi ikke enige om, at det, som vi sloges for i fællesskab, var en sætning, der lød: Antallet af elever i stamklasser må normalt ikke overstige 28 elever?

Vi sloges for det i fællesskab, vi på den venstre side, og jeg synes, at regeringen skulle have givet os indrømmelserne, for så havde selskabet været større efterfølgende. Men er vi ikke enige om, at det kun var det, vi sloges for? Der var ikke et krav om, at det *skulle* være sådan.

Jeg ville gerne have gjort det, men jeg er jo kompromisorienteret, som også fru Pernille Rosenkrantz-Theil er. Er det ikke korrekt, at 28 i klasserne i dag ikke er et loft? Det er uændret på det punkt. Og det andet er, at det, vi sloges for, var en hensigtserklæring, som vi mente alvorligt, og som jeg gerne ville have haft gennemført som mere obligatorisk, men vi sloges kun for en hensigtserklæring.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg må jo blankt erkende, at jeg mener, at SF er en lille bitte smule for kompromisorienteret, og det samme gælder sådan set Socialdemokraterne, når man ikke er villig til at sætte regeringen stolen for døren på punktet vedrørende klassekvotienter.

Det er fuldstændig korrekt, at det ikke eksisterer i dag. Det blev afskaffet i 1999 i forbindelse med lærernes overenskomst. Det var vi meget kede af på det tidspunkt. Men det er også sådan, at begrebet uddannelsestid ikke eksisterer i dag. Det er også sådan, at man med den her reform lægger op til en vifte af måder at undervise på. Man lægger op til at forandre den almindelige tavle-klasse-undervisning, som vi kender den i